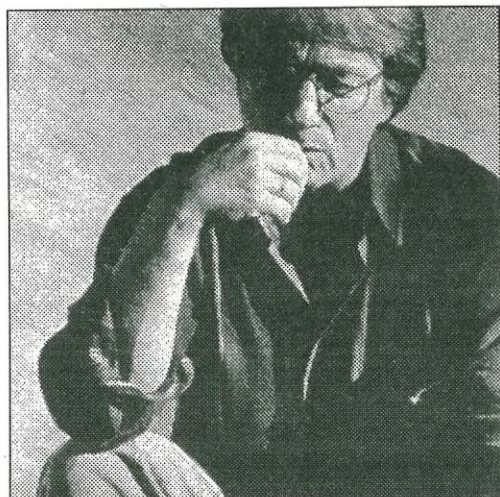

A sztár és a csillagok

Kevesen mondhatják el magukról, hogy már a keresztnevük említése is elég ahhoz, hogy mindenki tudja, kiről is van szó. Esetünkben azonban tökéletesen elegendő, ha leírom ezt a keresztnevet: *Zorán*, és máris tudja az Olvasó, hogy a sikeres és közkedvelt zenészről van szó, akinek nemrégiben jelent meg legújabb CD-je, *Zorán 1997* címmel. Sokan tudják róla azt is, hogy a zene mellett rendkívül otthonosan mozog a technika és a tudomány világában — ellenben arról már jóval kevesebben hallhattak, hogy a Magyar Csillagászati Egyesületnek is tagja. Egy decemberi délelőtt a Calypso Rádió stúdiójában beszélgettünk, miközben Zorán végtelen profizmussal vezényelte az adást.

A Meteor
kedves olvasóinak
Sok szeretettel,
Estivaco Zorán
1997. december 19.

Hogyan kezdte el érdeklődni a csillagászat iránt?

Nehéz kérdés, amire nem tudok egyértelmű választ adni. Egészen kicsi korom óta érdekel mindenféle tudományos hír, felfedezés.

Bizonyára sokan tudják, hogy szerb születésű vagyok, és a világháború után sodort minket a sors Budapestre. Jugoszláviában sok képregény jelent meg, és ezek között nem csak szórakoztató mesék, történetek voltak, hanem ismeretterjesztő jellegű kiadványok is akadtak. Nagyon szerettem ezeket olvasgatni. Sokak szerint a képregények rossz hatással vannak az ifjúságra, de azért szerintem ebben a műfajban is lehet tartalmasat és hasznosat alkotni. Ugyancsak kedvenc olvasmányaim közé tartozott egy magyarországi lap, a — mára már szintén megszűnt — *Delta* magazin elődje, sajnos már nem jut eszembe a címe. Mostanában az *Élet és Tudományt* olvasgatom, és nagyon sajnálom, hogy a *Tudomány* című lap már nem jelenik meg magyarul.

Az iskolában a fizika volt a legkedvesebb tantárgyam, tanulmányaim során ebből a tárgyból mindig kitűnő voltam, sokat segédkeztem a szertárban, és az iskolai

laboratóriumban. Míndig is szerettem fúrni-faragni, barkácsolni, otthon külön kis műhelyt rendeztünk be Dusánnal, ahol egyebek között például detektoros rádiót barkácsoltunk. Magunk tekeresztünk, és a konyhából elcsent krumplikat használtuk detektorként. Később sikerült germániumkristályt is szereznünk. Zenei pályafutásom is házilag barkácsolt erősítővel, technikai felszereléssel indult.

A középiskola után a Műszaki Egyetemre jártam, és ha az akkoriban beindult zenészkarrierem nem szakítja félbe a tanulmányaimat, akkor most elektromérnöként, számítástechnikusként dolgoznék. Ekkoriban nagyon sokat foglalkoztam elméleti fizikával, Albert Einstein relativitáselméletét például betéve tudtam. Ezekhez a témákhoz szervesen kapcsolódik a csillagászat is, így ezt, ha akartam, akkor sem kerülhettem volna el.

A biológia, és hasonló tudományok kevésbé foglalkoztatnak, ha egy biológiai cikk kerül elém, azt inkább átlapozom, de ha például csillagászatról van szó, akkor feltétlenül elolvasom.

Hol hallottál először az MCSE-ről?

Az Élet és Tudományban olvastam róla, és a Calypso Rádióba küldött tájékoztató anyagotok alapján jelentkeztem az egyesületbe.

Szoktál-e megfigyeléseket végezni?

Sajnos eddig még nem jutottam tovább annál, hogy egy egyszerű kis binokulárral nézelődjek az égbolton. A Holdat például sokszor megfigyeltem már ezzel a kis műszerrel. Talán furcsán hangzik, de régóta szeretnék egyszer egy nagyobb távcsőbe belepillantani, mert erre eddig még nem volt lehetőségem. Nagyon mozgalmas életet élek, nem is nagyon férne bele az időbeosztásomba a rendszeres megfigyelőmunka.

Volt-e már valami olyan csillagászati élményed, ami különösen megfogott?

A legemlékezetesebb talán egy napfogyatkozás volt az 50-es években. Már nem tudom a pontos időpontját, de ez nyilván könnyen kideríthető. Budapestről figyeltük meg Dusánnal. Előtte lelkesen készültünk az eseményre, kormozott üvegeket készítettünk. Nem volt teljes fogyatkozás emlékeim szerint, de nem sok hiányzott hozzá. Mindenesetre annyira besötétedett, hogy a környező élővilág teljesen elhallgatott, kísérteties csend ülte meg a tájat. Félelmetes volt.

Sokunkhoz hasonlóan Te is Budapest fénykupolája alatt élsz. Mikor láttál utoljára tejtus, igazán szép égboltot?

Sokat utazom az országban, így sűrűbben látok ilyet, mint azt gondolnád. Ha éjszaka autózunk a csapattal, akkor két város között mindig megállunk, és „kötelezem” a többieket is, hogy szálljanak ki és élvezzék a látványt. Nagyon sok embernek mutathattam már meg az égbolt szépségeit.

Nagy Zoltán Antal

Kérjük, 1998-ban is támogassa az SZJA 1%-ával a Magyar Csillagászati Egyesületet!
Adószámunk: 1900916-2-43